

[Merethe Due Jensen]

eller siden får vanskeligt ved at finansiere. Det faldende børnetal frem til 1996, hvor der vil være 100.000 færre elever end i dag, skal også med i betragtningerne.

Jeg kan forstå, at man i Direktoratet for Folkeskolen og Seminarierne m.v. nøje har foretaget en vurdering og har fundet frem til, at der ikke er grundlag for en genåbning af Ranum Seminarium. Jeg har ingen grund til at betvivle den konklusion.

Kristeligt Folkeparti kan derfor ikke støtte forslaget.

Berlau (FK):

Hr. Poulsgaard er nok den, der er mest plump af de ordførere, som har taget ordet i denne diskussion, idet han som den eneste gav udtryk for det, der vel er hans inderste holdning – og vel også er de andres inderste holdning, skønt de ikke vil sige det – nemlig at hvis vi skal have penge til noget af alt det andet, så skal vi ikke have penge til Ranum Seminarium. Det er nogenlunde ordret, hvad hr. Poulsgaard gav udtryk for.

Lukningen af seminariet i sin tid var jo en følge af den økonomiske aftale, som blev indgået mellem en række politiske partier i Folketinget. Det vil sige, at der ikke lå seriøse begrundelser bag lukningen, der lå nogle argumenter, som man strikkede sammen til anledningen, og ud fra at der var nogle økonomiske interesser, man ville varetage andre steder, kastede man sine sammenstrikkede argumenter ud, og på den baggrund lukkede man butikken oppe i Ranum.

Vi har den opfattelse i Fælles Kurs, at det er ethvert samfunds vigtigste og væsentligste opgave at kigge efter sine borgere og ikke forsøge at omdanne folkestyret, endsige staten Danmark, til en kræmmerbutik, hvor det alene er nogle økonomiske hensyn, der er afgørende for, hvad det er for en udvikling, der skal ske i landet. Det er jo det, som har været tilfældet også ved lukningen af Ranum Seminarium i sin tid.

Vi vil støtte forslaget. Vi er dybt irriterede over, at der er politikere her i Folketinget, som fortsætter med deres sammenstrikkede argumenter, uden at de fortæller sandheden, nemlig at man ønsker at bruge pengene til noget andet. For det er altså det sammenstrikkede argument, man forsøger at bruge, som ministeren

sagde det, da han havde ordet tidligere, idet han sagde noget i retning af, at der jo ikke er nogen grund til at have seminarier, når man ikke har nogen elever.

Men hvis man tager nogle andre områder af samfundshusholdningen, så har man jo ingen bekymringer. Man bevilger rask væk milliard efter milliard år ud og år ind til militærapparatet, men der er ingen fjender; ikke andre end de konstruerede fjender, som forskellige politikere har mareridt om om natten. Men ikke desto mindre er man i stand til at overbevise Folketinget om, at man skal poste den ene milliard efter den anden ud til militærapparatet, men uden at man har noget at bruge det til; det er virkningsløst, det har ikke været i funktion i massevis af år, det kommer forhåbentlig heller aldrig nogen sinde i funktion, og det bør selvfølgelig nedlægges hellere tidligere end sent.

Så derfor er det ikke et argument, der holder. Det er noget, man skyder af fra hoften i den aktuelle situation, når man skal strikke sine argumenter sammen.

Jeg skal tilsige forslaget vores støtte.

Larsen-Ledet (RV):

Som det høflige menneske, jeg normalt er, vil jeg gerne takke for de positive bemærkninger, der er kommet om forslaget. Der er da kommet en enkelt positiv bemærkning; der er da også kommet en vis tilslutning.

Men ud over at være høflig så er jeg også realistisk, og jeg må jo konstatere, at forslaget ikke er blevet modtaget med overvældende begejstring.

Der er også nogle, der ligesom har antydnet her fra talerstolen, at der skulle ligge spekulation, stemmekøb, snæver lokalpolitik osv. i forslaget. Jeg føler, det er irriterende, at der er nogle, der kan tillade sig disse påstande. Den holdning, som jeg har til disse spørgsmål, vil være den samme, uanset hvor det er i Danmark. De små samfund bliver klemmt, de bliver mere og mere klemmt, og der er efter min opfattelse flere og flere, der svigter de små samfund. Jeg må også sige, at jeg taler på forslagsstillernes vegne, dvs. et mindretal i den radikale gruppe, sådan at der er orden i tingene og der ikke er nogen, der misforstår, med hvilken baggrund jeg står her.

Den 23. februar 1984, altså netop i dag for 4 år siden, havde Folketinget tredje behandling